

[Hauge.]

enige om, at denne Overenskomsts Bestemmelser skal finde foreløbig Anvendelse fra og med den 1. Februar 1936. Overenskomsten er saaledes faktisk allerede traadt i Kraft.

Den til Overenskomsten hørende Slutprotokol er ogsaa et Dokument af let overskueligt Indhold. Protokollens første Bestemmelse gaar ud paa, at man er blevet enig om at bibeholde de i Henhold til den dansk-tyske Overenskomst af 1. Marts 1934 nedsatte Regeringsudvalg til Gennemførelse af Overenskomsten, og det bestemmes i første Artikel af Slutprotokollen, at Regeringsudvalgene som Regel ikke vil træffe Afgørelse i Spørgsmaal, der henhører under de i Henhold til Aftale nedsatte blandede Udvalg, forinden disse har taget Stilling dertil.

Artikel 1 i Slutprotokollen er aldeles enslydende med den tilsvarende Artikel i Slutprotokollen til den dansk-tyske Overenskomst af 24. Januar 1935. Derimod er 2den Artikel i Slutprotokollen til den her forelagte og til Behandling værende dansk-tyske Overenskomst noget anderledes end 2den Artikel i Slutprotokollen til Overenskomsten af 24. Januar 1935. Det bestemmes nu som i 1935, at de kontraherende Parter straks vil nedsætte et blandet Udvalg, der skal drøfte Spørgsmaalet om Tilførslerne af Landbrugsprodukterne til de tyske Markeder, men ved Bestemmelsen nu er der ikke som ved Bestemmelsen i 1935 specificeret, hvilke Tilførsler af Landbrugsvarer der kan drøftes. Der er altsaa her Tale om at give de blandede Udvalg en udvidet Beføjelse, hvad for øvrigt ogsaa er omtalt i de Bemærkninger, der ledsager Forslaget. Nu som før er der Beføjelse til at nedsætte Særudvalg, men kun i Forstaaelse med Regeringsudvalgene, Særudvalg for enkelte eller flere Varegruppers Behandling.

Det, der saaledes mere formelt er Tale om at godkende, er en Forlængelse af den dansk-tyske Overenskomst af 1. Marts 1934, fornyet ved en Overenskomst af 24. Januar 1935. Det reelle i denne Overenskomst, altsaa Overenskomsten af 1. Marts 1934, er allerede velkendt. Overenskomstens Tekst er ogsaa optrykt som Bilag til det Forslag, der her foreligger til Behandling. Jeg finder derfor ingen Anledning til, da Overenskomsten saaledes er velkendt, nærmere at omtale Overenskomstens enkelte Artikler, i alt kun 6 smaa Artikler. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at den første Artikel indeholder den Bestemmelse, at den danske og tyske Regering er enige om

at bestræbe sig for at fremme den gensidige Vareudveksling mest muligt, og at de to Regeringer i Tilfælde af særlige Vanskeligheder vil træde i Forbindelse med hinanden for i gensidig Forstaaelse at søge en tilfredsstillende Løsning.

Denne gensidige Forstaaelsesbestemmelse skal altsaa fortsat gælde, og man kan naturligvis kun med Glæde hilse en Bestemmelse af denne Art. De to Nabolande, Danmark og Tyskland, har hvert for sig Brug for den gode Forstaaelse, men et og andet kan naturligvis komme i Vejen, og det er da godt at have været forudseende med det for Øje at finde Midler til at rydde Misforstaaelserne eller Uoverensstemmelserne af Vejen. Det er indlysende, at der saare let kan opstaa visse Uoverensstemmelser, thi den Handelsaftale, der her er Tale om, hviler selvsagt paa det Grundlag, at det overhovedet er muligt for Parterne at opfylde den. Adskilligt kommer her i Betragtning, naturligvis ogsaa den gode Vilje, men man kan heller ikke se bort fra, at de handelspolitiske Forhold Staterne imellem efterhaanden har udviklet sig til at være en meget kompliceret Ting. Staterne træffer Aftale om Udveksling af Varemængder med mere eller mindre variable Priser. Disse Priser kan for den ene Part være en Fordel, men for den anden Part en Ulempe og bidrage til, at det er vanskeligt at aftage de Varer, som Overenskomsten forudsætter skal aftages. Prisbevægelser kan opstaa helt andre Steder i Verden og forstyrre et Forhold, som ellers vilde udvikle sig normalt og forløbe normalt.

Ratifikationsdokumentet, som her foreligger til Godkendelse, er kun at betragte som en Ramme, saaledes som ogsaa Udenrigsministeren har givet Udtryk for, en Ramme om en Række Detailbestemmelser af saare indviklet Natur. Det er disse Detailbestemmelser, som er afgørende for Bedømmelsen af Værdien af Overenskomsten. I Ratifikationsdokumentet med tilhørende Bilag gives der ikke mange Oplysninger om den virkelige reelle Overenskomst om Vareudvekslingen i 1936. I Bemærkningerne siges der noget derom, vel saa meget, som man i det hele taget har Mulighed for at sige i Øjeblikket. Der siges, at Nationalbanken og den tyske Rigsbank (Verrechnungskasse) er blevet enige om Clearingsbestemmelserne for 1936, og det siges, at man i Danmark faar Adgang til en forøget Eksport til Tyskland af forskellige Landbrugsvarer, og at Fiskekontingentbeløbet i tyske Deviser er øget med ca. 15 pCt., endvidere at Forholdet med Hen-